

Március 15.

A közelmúlt európai események a 86 évvel ezelőtti időkre is emlékeztetnek. A német, a francia, az osztrák és legujabban a spanyol erőmérkőzések a nemzetköziség, a marxizmus ellen ugyanazzal a célkitűzéssel indultak meg most, mint akkoron: a szabadság, a nemzeti szabadság, a nemzeti önrendelkezés megszerzése, részben az uralkodó családok, részben más népekkel szemben.

Mi 1848-ban túlerővel szemben elvesztettük szabadság harcunkat. A nemzet testén, lelkén ütött sebek még mindig sajognak, még máig sem hegedtek be.

Mai csonkított állapotunkban emberfeletti erőfeszítéssel éljük önrendelkezésű nemzeti életünket. Ezer és ezer elválasztó politikai, világnézeti, felekezeti, osztály és sok más belső ellentét közepette is a kormányzatunkbani bizásunk, igazunk és az országos rend adta mindannyiunknak azt a megnyugtatót, hogy annyi belső ellentéttel sem nyugtalanított bennünket, mikor Németország belső forradalmában kevesebb vérrel, Ausztria már súlyosabb véráldozattal tudta függetlenségét, nemzeti ébredését a nemzetköziség megtévesztő elveiben félrevezetett testvérei vére árán megszerezni s a nemzetköziség lejtőjéről nemzeti irányba állítani életét.

Franciaországnak még nem sikerült lerázni magát a nemzetköziséget, de

a nemzetközi uralom botrányainak sorozatán át ott is hajnalodik. Ugyanigy Spanyolhonban is.

Mi csónkán is tiszteletet, megbecsülést tudunk kelteni nemzeti törekvéseink iránt a nemzetek többségénél. Öntudatosan, erősen, nagy nemzeti célok kitűzésében állunk Kormányzónk és Kormányvezérünk mögött. Rendíthetetlen hittel, mártír türelemmel várjuk a Revízió bekövetkezését. Ettől, a Revíziótól várjuk azt a szabadságot, melyért 1848-ban elődeink vére hullott: az egész, a Nagy-Magyarország felszabadításáért, az osztrák elnyomás alól akkor, ma pedig a megszállott területek felszabadítását várjuk a Revíziótól.

A március 15-iki évfordulón Gömbös Gyula miniszterelnökünk Rómában lesz, hol nemzetünk igaz barátjával, Mussolini miniszterelnökkel és Dollfuss osztrák kancellárral tanácskoznak országunk jövőjéről.

Az ünnepi elmélyedésben, amikor szívünket és értelmünket egy egységes magyar nemzeti érzésre hangoltuk, fordítsuk tekintetünket Róma felé, mert látjuk, érezzük, a mi virradásunk csak az lesz, ha elszakított testvéreinket és határainkat visszakapjuk, ennek a virradásnak a napja pedig nem a keleti égbolton, hanem délen, Rómában kel fel.

A mutatkozó jelek szerint a jövő évfordulónkig több reménységünk valhatik vajóra, — ha összefogunk és vezetőink után megyünk. W.